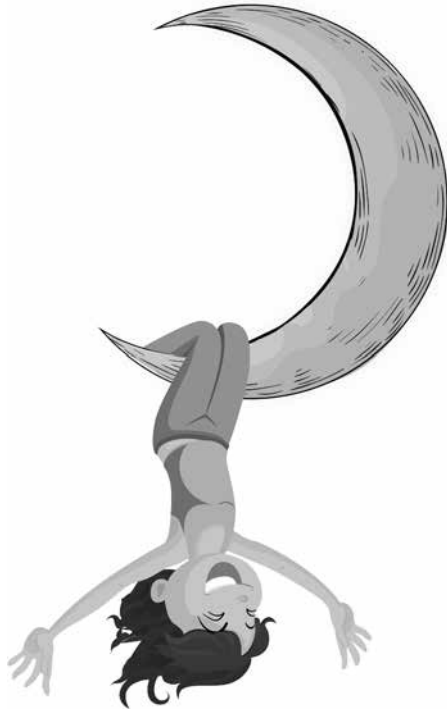

İÇİNDEKİLER

Satranç Birincisi	9
Güneşi Kim Tutacak?	27
Afrika'da Güneş Tutulması	35
Sınır Tanımayan Arkadaşlar	41
Yalnız Söğüt	49
Yeşim'in Gözleri	61
Sihirli Sözcükler	69

SİHİRLİ SÖZCÜKLER

Satranç Birincisi

Okullar açılalı henüz iki hafta olmuştu. Yaz tatili anıları anlatıla anlatıla bitirilememişti ama yeni tatil düşleri de kurulmaya başlanmıştı.

Sınıfların derse giren öğretmenleri kesinleşmiş, öğrencilerin her öğretmen için yaptıkları araştırma ve soruşturmaları bitmemişti. Büyük sınıflar, küçükleri geçen yıllardan tanıdıkları öğretmenler hakkında bilgilendirmeye çalışırken, her öğrenci, kendi aldığı nota göre karar biçiyor; derken, bir öğretmen için en az on söylenti kulaktan kulağa yayılıyordu.

Yeni öğretmenlerini her gördükleri yerde selamlamaya gayret eden öğrenciler, geçmiş yıllardan tanı-

dıklarını, çok yakınlarına gelmeden selamlamaya gerek görmüyorlardı.

Sıra arkadaşları seçilmiş, sınıf öğretmenin yaptığı küçük değişikliklere itirazlar yapılmış; karar değişmeyince de susup oturulmuştu.

Tolga, yedi yıldır birlikte olduğu arkadaşlarını, yine yönlendirmeye başladı. Okul çıkışında birlikte gezmek için planlar yapıyordu. Bu plana hemen uyan kafadarları dışındakilerle epey uğraşıyordu ama başarıyordu.

Geçen yıl birlikte gezdikleri kız arkadaşlarından bazıları, dersane programlarının ve özel ders günlerinin izin vermemesi nedeniyle gruba katılmak istemişti. Canı çok sıkıldı.

“Kızlar olmadan tadı olmaz ki” dedi arkadaşlarına. “Şu kızlar da ne inek oluyorlar kardeşim. Daha dersanenin ilk günleri. Zaten öğretmenler de geçen yılın tekrarı ile uğraşiyor. Ne kaybımız olacak?”

“Sen Pelin’i kandırmaya çalış” dedi Alper. “Onu razı edersen, hepsi razı olur. Olmazlarsa da umurumuzda olmasın. İşte Ceyda ile Sanem geliyor ya.”

“Yalnız Ceyda ile Sanem’i çekemem doğrusu. İşleri güçleri süslenmek, fıkırdamak, gevezelik etmek” dedi Tolga. “Diğerleri canavar gibi kızlar. Bizimle birlikte her konuda konuşuyorlar. Mızıkçı

değiller. Derslerde de yararlanıyoruz. 8/B ile 8/C'deki arkadaşlardan da çağırırız. İşimiz okulu asmak değil arkadaşlar. Dersler iyice bastırmadan, eğlenme hakkımızı kullanmak. Kafamız henüz rahatken eğlenmek yani."

"O zaman, grubu toplama işini yine sana bırakıyoruz arkadaş" dediler. "Gideceğimiz yeri de kızlar seçsin. Yarın son durumu öğreniriz."

O gece Tolga tüm arkadaşlarını tek tek aradı ve planını yeniden anlattı. Kararsızları birkaç kez arayarak, katılacakların adlarını bir bir sayıp sayıp razı etti. O kadar çok telefon konuşması yaptı ki annesinin dikkatini çekti.

"Bu ayın telefon faturalarını sen ödeyeceksin Tolga" dedi annesi. "Cep telefonunu biz sana niçin almıştık?"

"Bu son anne!" dedi Tolga. "Arkadaşlarla önemli bir toplantı ayarlamaya çalışıyorum da... Herkesin cep telefonu olmadığı için, ev telefonunu kullandım."

Ertesi sabah okulda toplandıklarında hemen bu konuyu konuşmaya başladılar. Bir yandan sınıf sırasına giriyor, bir yandan da nereye gidecekleri konusunda kafa yoruyorlardı. Kızların çoğunu suçluluk

duygusu kaplamıştı bile. Bu yıl girecekleri sınavları kazanıp hedefledikleri liseye gitmek istiyorlar, yapacakları bu kaçamağın onları bir adım geriye götüreceğini düşünüyorlardı. Arkadaşlarını kırmamak için kabul etmişlerdi ama bunun son olmasını istiyorlardı. Tolga, durmadan konuşuyor, ilerleyen zaman içinde, çatlasalar da böyle bir buluşma hazırlayamayacaklarını söyleyerek onları yatıştırıyordu.

Nöbetçi müdür yardımcısı üç kez düdüğü öttürerek susmalarını belirtti. Kaynaşmayı bırakarak sustular. Susmayanlar da fısıllı fısıllı, en yakınlarındaki arkadaşlarıyla konuşmaya dikkat ettiler.

“Günaydın çocuklar!” dedi müdür yardımcısı.

Hep bir ağızdan, “Sağ ol!” diye bağırdılar.

Öğrencilerden çıkan sesi pek beğenmeyen öğretmen, “Uykudan uyanamadınız mı? Güçlü bir ses istiyorum!” diyerek, yeniden “Günaydın” dedi.

Çocuklar da son sesleri ile “Sağ ol!” diye bağırdılar.

“Törenden sonra, 3/A sınıfı öğrencileri ile, 8/A sınıfı öğrencileri burada kalsın; onlarla özel konuşacağım.”

8/A sınıfı öğrencileri, sözleşmiş gibi, hep bir ağızdan, “Aaaa!” diye bağırdılar.

Kerem;

“Ama yazılıya geç kalacağız öğretmenim!” diye bağırdı.